

La comunitat cap enfora

Dc, 24/04/2019 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Un petit resum que sintetitza la situació de l'incipient comunitat cristiana llegim a la primera lectura d'aquest diumenge (Ac 5, 12-16). En ell sobresurt l'activitat dels apòstols, el creixement de la comunitat i el reconeixement d'aquesta per part del poble.

El resum (que molts comentaristes anomenen "sumari") s'ha de llegir tenint en compte la relació que té amb el que apareix a Ac 4,32-25. En aquest el que sobresurt és la disponibilitat dels creients en posar els seus béns als peus dels apòstols a fi que no hi hagi pobres dins la comunitat. A aquest resum/sumari li segueixen les narracions dels casos de Bernabé (4,36-37), Ananies i Safira (5,1-11), exemples concrets de la bona disposició o gasiveria a l'hora de fer donació dels béns. Si prescindim de dites narracions el sumari/resum objecte de la nostra lectura es presenta com una continuació o complement del sumari de 4,32-35. Aquest està marcat per la descripció de la vida interna de la comunitat. Ara es mostra la projecció de la vida de la comunitat cap a l'exterior. Hi podem descobrir tres aspectes ben diferenciats: 1) el gran impacte de la comunitat apostòlica davant el poble d'Israel (vv. 12-23); 2) les noves adhesions massives i la concentració de malalts per a ser guarits (vv. 14-15); 3) l'afluència massiva de la gent de la rodalia de Jerusalem amb llurs malalts (vv. 16).

"Per mans dels apòstols es realitzaven molts prodigis" . Si reculem una mica en el text fins a 4,23-31, trobem en aquest passatge la comunitat reunida pregant i agraint a Déu l'alliberament de Pere i Joan. En aquesta pregària es demana que els servents tinguin la capacitat d'exposar el missatge amb tota valentia i que el Senyor estengui la mà perquè es facin senyals i prodigis. Doncs bé, en el nostre sumari veiem com el Senyor respon a la pregària de la comunitat i tot això es compleix. Per la mà dels apòstols es realitzen molts senyals i prodigis. La construcció en passiva indica que l'autor últim dels prodigis és Déu. Dit d'altra manera, la mà de Déu actua per la mà dels apòstols. Que els apòstols realitzin prodigis i senyals no fan altra cosa que fer i actuar en sintonia amb Jesús. En el mateix llibre dels Actes, Pere diu: " Jesús de Natzaret era un home que Déu va acreditar davant vostre, obrant entre vosaltres, per mitjà d'ell, miracles, prodigis i senyals" (Ac 2,22). L'exposició del missatge es dedueix de la reunió en el pòrtic de Salomó; en ell Jesús es passejava interpel·lant els jueus (Jn 10,23), també és el lloc destinat tradicionalment a escoltar l'ensenyament dels rabins. L'alliberament dels apòstols es desplega pel binomi paraula - fets. A l'ensenyament predicació acompanyen els prodigis i miracles.

"Ningú dels altres no gosava acoblar-se a ells, tanmateix el poble en feia grans lloances" . Dos grups es presenten prenent posicions davant la nova comunitat: els altres i el poble. Qui són els altres? Quan Joan i Pere són portats davant els membres del sanedrí aquest se'ls dirigeix d'una forma que marca distàncies (4,19-20). Així doncs, aquests altres són els dirigents d'Israel i els seus sequaços, oposats radicalment a tot el que pugui tenir a veure amb Jesús. El poble, a diferència dels dirigents no sent enemistat sinó admiració. El poble és l'Israel històric que no s'identifica amb la comunitat cristiana perquè aquesta ja ha fet el trencament, la separació pel fet de donar llur adhesió al Senyor Jesús. No s'hi identifica, però l'admira.

Amb la notícia de que acudia molta gent del pobles veïns de Jerusalem, Lluc no fa altra cosa que posar de manifest que les paraules de Jesús "L'Esperit Sant ....us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins l'extrem de la terra" (Ac1,8) s'han posat en marxa. De moment s'ha sortir de Jerusalem, pel que fa a la resta, tot anirà venint.

Diumenge 2on de Pasqua. 28 d'Abril de 2019.